

Taisyklių pakitimai. Iš esmės į gera, bet trūksta išbaigtumo

Parašė Dalius Rakutis
Antradienis, 06 Rugpjūtis 2013 17:50

2013 metų liepos 5 dieną „Valstybės žiniuose“ buvo išspausdintas ir įsigaliojo aplinkos ministro įsakymas, keičiantis kai kuriuos žūklės taisyklių punktus. Su esminiais pakitimais supažindiname mūsų skaitytojus, kadangi informaciją apie pasikeitusius punktus bent jau šio rašinio rašymo dieną nėra lengva surasti net Aplinkos ministerijos tinklalapyje.

1. Atsižvelgiant į ichtiologų pateiktą nuomonę, sumažinamas leidžiamų pagauti salačių ir ūsorių limitas. Iki šiol buvo galima sugauti ir pasiimti 3 leidžiamo dydžio salačius ar ūsorius, o dabar – tik 2.

2. Norint aprobuoti vadinamųjų „rogučių“ (aitvaro principu veikiančių laivelį, gebančių srovėje nutransportuoti masalus dideliu atstumu nuo kranto) panaudojimą didžiausiose mūsų upėse, kuriomis išgaudoma daug salačių, uždrausta gaudant salačius naudoti daugiau kaip 2 masalus.

3. Gaudant iš valtys (vidaus vandenyse, gaudant jūroje išlieka 4 meškerės – red. past.) vienam meškeriotojui leidžiama vienu metu žvejoti ne daugiau kaip 2 meškerėmis ar spinningais. Žvejojant nuo kranto maksimalus leidžiamų meškerių skaičius išlieka tas pats – 4 vienetai.

4. Meškeriotojai nuo šiol privalės užtikrinti švarą ir tvarką žvejybos vietoje. Prieš žūklę surinkti 5 m spinduliu nuo žvejybos vietos komunalines atliekas ir sudėti į maišus ar kitą tarą, o po žvejybos – nuvežti jas į komunalinių atliekų surinkimo konteinerius.

Meškeriotojų bendruomenėje šie taisyklių pakitimai sutikti nevienareikšmiškai. Bene labiausiai nepatenkinti velkiautojai ir ypač velkiavimo įranga prekiaujantys prekybininkai taisyklių punktu, kuriuo iš valtys ar laivo vienas žmogus galės žvejoti ne daugiau kaip 2 meškerėmis. Mat norint maksimaliai išnaudoti inkarinių gervių, laivelį ir kitokios velkiavimo įrangos privalumus, 2 kotų yra mažoka. Antra vertus, galima suprasti ir taisyklių kūrėjų motyvus – velkiavimas vidaus vandenyse iš motorinių vandens transporto priemonių ne vienoje ES šalyje yra ribojamas ar draudžiamas, teikiant prioritetą spinningavimui kaip sportiškesniam žūklės būdui, todėl tik leidžiamų įrankių skaičiaus sumažinimą, ko gera, reikėtų laikyti kompromisiniu variantu. Šiuo keliu nuėjo ir kaimyninė Lenkija, neseniai daugelyje ežerų panaikinusi iki tol galiojusį velkiavimo iš motorinių valčių draudimą ir leidusi velkiauti viena meškere. Taigi net po šio taisyklių punkto pakeitimo galime džiaugtis, kad mūsų taisyklės liberalesnės nei kaimynų. Be to, niekas juk nedraudžia pasiimti į valtį atžalos ar atžalų, žmonos ar bičiulio naudoti daugiau įrankių. Džiugu, kad šis taisyklių pakitimas galioja tik vidaus vandenyse – jūroje, kur didesnis spinningų kiekis yra būtinybė, norėdami apgaudyti įvairius vandens sluoksnius ir surasti jų platybėse klaidžiojančius lašišų, šlakų ar kitų žuvų būrius ir toliau galime žvejoti su daugiau meškerių.

Salačių ir ūsorių kiekio mažinimu nepatenkintųjų mažiau, nors ne vienas sako, kad bent jau „didžiųjų aukščių“ mūsų vandenyse nėra mažai ir galima buvo to nedaryti. Sunku pasakyti, kaip ten yra – mokslininkai, matyt, turi savų argumentų ir jais reiktų tikėti. Man asmeniškai atrodo, kad ir pasiimtų dviejų tinkamo dydžio salačių, kartu sveriančių per 3 kg, net ir gausios šeimos pietums ar vakarienei užtenka – kitus galima ir paleisti. Galų gale pagavus salačių normą galima bandyti pagauti lydekų, ešerių ar kitų žuvų – taisyklės to nedraudžia.

Gana daug diskusijų sukėlė draudimas gaudant salačius naudoti daugiau kaip 2 masalus. Niekam ne paslaptis, kad jis buvo nukreiptas prieš vadinamuosius „rogutininkus“, Neries ar Nemuno upėse pagaunančius daug salačių ir gerokai išretinančius jų populiaciją. Sportiškumo požiūriu šis žūklės būdas įdomus nebent „rogučių“ valdymu srovėje, o šiaip jau tarp spinningautojų laikomas vienu iš paprasčiausių būdų „primušti mėsos“ ir naudojamas dažniau tų, kurie parduoda žuvį. Ilgą laiką šis žūklės būdas buvo draudžiamųjų įrankių sąrašė, tačiau prieš aštuonetą metų, keičiant žūklės taisykles ir panaikinus žūklės įrankių apibrėžimus, jis „ištrūko“ į laisvę ir po truputį tapo vėl plačiai naudojamas, ypač kaimo vietovėse ir ten, kur mažiau siekia aplinkosaugininkų akys. Kiek žinau, pradžioje buvo bandoma įtraukti „rogutes“ į draudžiamųjų įrankių sąrašą, tačiau įvertinus, kad labai sunku suformuluoti, kas tai per žūklės priemonė, kad šio būdo mėgėjai nesugebėtų jo apeiti, pasukta paprastesniu keliu – apribotas masalų skaičius. Manau, kad pasielgta teisingai – naudojant tik 2 museles, o ne kaip įprasta 5–6, šios žūklės efektyvumas krinta ir nedaug skiriasi nuo paprasto spinningo. Tačiau yra vienas bet – nelabai įsivaizduoju, kaip įmanoma teisiškai jį pritaikyti. „Rogutininkai“ nekvaili: susirišę tas pačias kelias museles sakys, kad šiuo žūklės įrankiu žvejoja šapalus ar meknes, ir jei neturės tuo metu sugavę salačių – kaip gali įrodyti, kad tai netiesa? Galbūt šis taisyklių punktas kurtas bendraujant su inspektoriais, ir tikriausiai šie žino būdą, kaip jį išnaudoti saugant salačių išteklius, bet kol kas sąmoningai neatskleidžia. Jei tikrai taip ir tai veiks praktikoje – duok Dieve.

Paskutinis žūklės punktas apie žvejų pareigą susirinkti žvejybos vietoje šiukšles turbūt žvejų ir visuomenės sutiktas palankiausiai. Mano nuomone, to seniai reikėjo, ir nemaža dalis žvejų jo ir taip laikėsi – dabar bus to priversti laikytis ir kiti. Manau, kad artimiausiu metu šį punktą reikėtų pritaikyti ne vien žvejams, bet ir visiems kitiems, leidžiantiems laisvalaikį prie vandens. Inspektoriai tada įgautų daugiau svertų kovoti su vandens telkinių pakrančių šiukšlinimu ir jei tikrai tam skirtų dėmesio – būtų rezultatų. Vienintelis klausimas žvejų atveju, į kurį kol kas nėra atsakymo – ką daryti spinningautojams, museliautojams ir kitiems, mėgstantiems judėti krantais. Visų šiukšlių kelių kilometrų pakrantėje tikrai nesurinksi, todėl dabar teks tikėtis tik inspektorių supratingumo. Šį variantą taip pat gerai būtų buvę apgalvoti ir įtraukti į žūklės taisykles, todėl panašu, jog vėl kažkada jas reikės taisyti.

Apibendrinant norėtusi pasakyti, kad taisyklių pakitimai nėra esminiai, dėl jų teigiamos intencijos ir principinio reikalingumo nekyla abejonių, tačiau susidaro įspūdis, kad jie priimti kiek skubotai, neišdiskutavus jų su specialistais ir iš anksto neinformavus visuomenės bei neužsitikrinus teigiamos opinijos. Todėl ir kelia tokį erzėlį bei suteikia pretekstą atvirai veikiantiems ir užsislaptinusiems visų minėtų teigiamųjų pokyčių žūklės tvarkoje priešininkams, kurių yra nemažai, pakelti galvas. Suprantu ministro ir jo komandos norą per savo trumpą kadenciją padaryti kuo daugiau, kad situacija gamtosaugos srityje kuo labiau pasikeistų į gera, bet kai kuriais atvejais taktikos sumetimais verta neskubėti.

Pagal ŽvejOK informaciją.

Taisyklių pakitimai. Iš esmės į gera, bet trūksta išbaigtumo

Parašė Dalius Rakutis

Antradienis, 06 Rugpjūtis 2013 17:50
